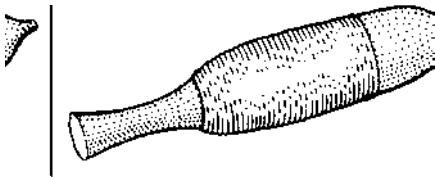

۱۶-۳-گوییرو

En.

guiro

Fr.

rapré guiro

خانواده : ایدیوفون (خود صدا)

گروه : ضربی ها

این ساز کدویی شکل که شبیه به لوله و روی آن دندانه ای است، با غلتاندن چوب دستی روی آن، به صدا درمی آید. گوییرو در گروه های رقص امریکای لاتین بسیار استفاده می شود. گاهی آهنگسازان از آن در ارکستر نیز استفاده می کنند. استفاده از ضربی های تکی نیز به جای غلتاندن چوب دستی امکان پذیر است.

مثال ۳-۳۵ CD2 TR.83.

Guiro

سازهای پوستی بدون کوک معین

۱۷-۳- طبل باس

En.	it.	Ger	Fr.
bass drum (b. drum)	gran cassa (gr.cassa, gr. c., g. c.)	grosse tromel (gr.tr.)	grosse caisse (gr.c.)

خانواده : ممبرانوفون (پوست صدا)

گروه : ضربی ها

بعد از تیمپانی متداول‌ترین سازهای کوبه‌ای که در پارتیتور ارکستر سمفونیک یافت می‌شوند باس درام (bass drum) و سیمبال‌ها (cymbals) هستند که کوک معین ندارند. این سازها اگرچه اغلب جداگانه به کار می‌روند، ممکن است با یکدیگر نیز اجرا کنند. در واقع در بسیاری از اپراهای ایتالیایی، تشخیص زمان نواختن سیمبال‌ها بسیار مشکل است زیرا در پارتیتورها ممکن است منحصرًا طبل بزرگ (grand cassa) را ذکر نمایند که طبق روش، همگام با سنجه (piatti) اجرا می‌شود و از نوازنده انتظار می‌رود بداند کجا ضربات سیمبال را بنوازد، مانند اپرای آیدا (Aida) اثر وردی (Verdi) یا اپرای سریا (Rossini) اثر روسینی (Rossini). البته اجرای همزمان این دو ساز در گروه‌های جاز یا ناظمی متداول است. نوازنگان طبل بزرگ (باس درام) عموماً از یک چوب (مضراب) شبیه به چوب تیمپانی یا یک جفت چوب تیمپانی استفاده می‌کنند که در این صورت به رنگ خاص و مشخص تری می‌رسند.

مثال ۳۶- CD2 TR.84.

Adagio

Bs. Dr.

بار اول
بار دوم

مثال ۳۷- CD2 TR.85.

Happily

Bs. Dr.

بار اول با مضراب‌های همیشگی
بار دوم با مضراب‌های چوبی

۳-۱۸ طبل کوچک فنر دار

En.	it.	Ger	Fr.
snare drum (s.d.)	tamburo piccolo (tamb. picc.)	kleine trommel (kl. tr.)	caisse claire (c. cl.) caisse roulante

خانواده : ممبرانوفون (پوست صدا)

گروه : ضربی ها

طبل کوچک فنر دار کوک معین ندارد و ساید درام (side drum) نوع اولیه آن است، با این تفاوت که طبل کوچک زه فنری فولادی دارد ولی ساید درام بدون زه فولادی است و گاه با زه تهیه شده از روده گوسفند مورد استفاده قرار می گرفت. صفحه روی آن نیز از پوست حیوانات بود اما در حال حاضر از نوعی پلاستیک است و مانند تیپمانی با دو چوب (مضراب) نواخته می شود، با این تفاوت که سر چوب ساید درام هیچ وسیله اضافی نمی گذارند. برخی اوقات از نوازنده خواسته می شود با دو چوب (مضراب) ریتم هایی را اجرا کند. به عنوان نمونه می توان از کنسرتوبیانو دست چپ راول (Ravel) نام برد که از نوازنده طبل خواسته است ادامه ریتم را با چوب های خود اجرا کند.

بسیاری از ریتم ها و فیگور هایی که طبل ها به کار می برند و وسعت تکنیک های ساید درام را افزایش می دهند، با نام هایی مانند paradiddle یا flam و غیره شناخته می شوند اما وارد فرهنگ ارکستراسیون نشده اند. پاتریشیا برادی (Patricia Brady) یک ا tud کامل برای ساید درام نوشته است.

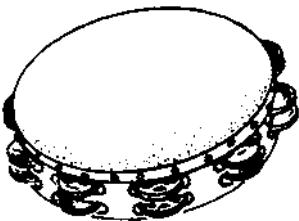
مثال ۳۸ CD2 TR.86

a.

Allegro

b.

۱۹-۳- دایره زنگی

En.	it.	Ger	Fr.
tambourine (tamb.)	tamburino (tamb.)	schellentrommel tamburin	tambour de basque (t. de b., tamb. de basque)

خانواده : ممبرانوفون (پوست صدا)

گروه : ضربی‌ها

دایره زنگی (تمبورین) در اندازه‌های متفاوت و بدون کوک معین است و نوعی از آن بدون پوست و نوع دیگر با پوست همراه با سنج‌های کوچک جفتی است و با تکنیک‌های متفاوتی اجرا می‌شود. گاهی با ضربه‌انگشت شست و گاه نیز با ضربه بر روی زانو، به صدا درمی‌آید. بعضی نوازندگان آن را بالای سرنگه می‌دارند و می‌نوازند.

یکی از سخت‌ترین موارد تکنیکی تمبورین این است که باید کاملاً به نرمی نواخته شود. سنج‌های کوچک فلزی این ساز در ملایم‌ترین وضعیت ارتعاش، به صدا درمی‌آیند و حادثه‌پایین افتادن تمبورین از دست نوازنده، کم‌سابقه نیست.

برخی آهنگسازانی که در آثار خود از تمبورین استفاده کرده‌اند، عبارت‌اند از: استراوینسکی (Srtavinsky)، چایکوفسکی (Tchaikovsky)، باله فندق‌شکن (Petrouchka)؛ باله گایانه (Gayaneh)؛ خاچaturian (Khachaturian)، Casse Noisette؛ Berlioz (Berlioz)، رومان (Romain) کارناوال رومان (Romain).

مثال ۳۹-۲ CD2 TR.85.

Fast

Tamb.

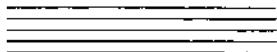
بار اول

بار دوم

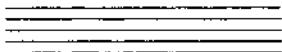
پرسش

- ۱- واژه ایدیوفون (idiophone) را توضیح دهید و حداقل چهار ساز از این گونه را نام ببرید.
- ۲- واژه ممبرانوفون (membranophone) را توضیح دهید و حداقل چهار ساز از این گونه را نام ببرید.
- ۳- وسعت صوتی سازهای زیر را بنویسید :

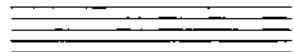
ماریمبا

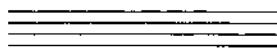
گلوکن اشپیل

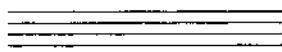
چایمز

ویبرافون

زیلوфон

- ۴- تیپانی ها چگونه کوک می شوند و در چه اندازه هایی هستند؟
 - ۵- سه ساز از سازهای پوستی بدون کوک معین را نام ببرید.
 - ۶- چهار ساز از سازهای کوبه ای بدون کوک معین را نام ببرید.
 - ۷- برای نواختن سازهای زیر از کدام انواع مضراب (کوبه و چوب دستی) استفاده می شود؟
- (الف) مثلث
- (ب) تام تام
- (ج) سنج
- (د) زیلوфон
- ۸- انواع سنج را نام ببرید.

فصل چهارم

سازهای دیگر

۱-۴- هارپ

En.

harp (hp., hrp.)

it.

arpa (a., arp.)

Ger

harfe (hrf.)

Fr.

harpe (hp.)

خانواده : سیمی‌ها (کوردوфон chordophone)

چگونگی ارتعاش هوا : صدا در این سازها توسط ارتعاش سیم‌ها تولید می‌شود.

امروزه هارپ عضو دائمی ارکستر سمفونیک است و آهنگسازان باید با کوک سیم‌های این ساز و نیز محدوده صوتی و تکنیک اجرا و نت‌نویسی آن آشنا باشند.

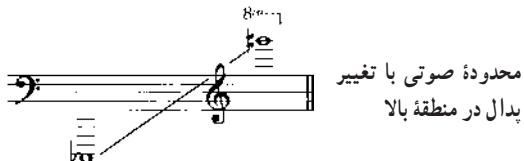
هارپ به عنوان ساز سولو و ساز همراهی سابقه‌ای طولانی دارد و یکی از قدیمی‌ترین سازهایی است که بشر می‌شناسد. این ساز در طول زمان دستخوش تغییرات زیادی در اندازه و تعداد سیم‌ها شده اما قالب اصلی آن کمتر دچار دگرگونی شده است. هارپ امروزی در اوآخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم شکل کنونی خود را یافت. نمونه قبلی این ساز، هارپ کروماتیک دارای پدال نبود اما به جای آن، هر نیم پرده یک سیم داشت و کثرت سیم‌ها مشکلاتی را برای نوازنده ایجاد می‌کرد. به دلیل

کیفیت ضعیف تُن ها و عدم توانایی در اجرای بعضی آکوردها، هارپ کروماتیک تغییر شکل داد و تبدیل به هارپ امروزی شد.

پدال های این ساز که می توانند در سه وضعیت بالا، وسط و پایین قرار گیرند، به این ساز امکان انواع کوک و روش های جدید نوازنگی را داده اند.

محدوده صوتی و کوک ساز : هارپ امروزی دارای ۴۷ سیم است که شش اکتاو را در برمی گیرد. زمانی که پدال ها در وضعیت بالا قرار دارند کوک هارپ در دوبل مأذور است.

مثال ۱-۴

سِر هر کدام از این ۴۷ سیم، از بالا به یک گوشی کوک و از پایین به پدال ساز متصل است. سه وضعیت عملکرد پدال به قرار زیر است :

۱- اگر تمام پدال ها در وضعیت بالا باشند هارپ در دوبل مأذور کوک شده است.
۲- اگر تمام پدال ها در وضعیت وسط (یک پله پایین تر) باشند تمام نت ها نیم پرده، نسبت به وضعیت شماره ۱، بالا می روند و کوک هارپ در دوماژور است.

۳- اگر تمام پدال ها در وضعیت پایین (دو پله پایین تر) باشند تمام نت ها یک پرده، نسبت به وضعیت شماره ۱، بالا می روند و کوک هارپ در دودیز مأذور است.

باید توجه داشت که عملکرد پدال های هارپ به این گونه است که اگر پدال نت «دو» را از وضعیت بالا، یک پله پایین آوریم تمام نت های «دو» در تمام مناطق صوتی ساز نیم پرده بالا می روند و از «دوبل» به نت «دو» می رستند. این موضوع، تمام نت های ساز را با پدال های مربوطه شامل می شود؛ به عبارت دیگر، تمام نت های «دو»، «ر» و ... با یک پدال کنترل می شوند، یعنی اگر در یک اکتاونت «دو» نواخته شود، در اکتاوهای دیگر نیز نت مربوطه «دو» خواهد بود. از آنجا که این امر توسط بسیاری از آهنگسازان و ارکسترаторها نادیده گرفته می شود، لازم است در نت نویسی ساز دقت کرد. بنابراین اگر به نت «دوبل» نیاز باشد می توان از «سی بکار» نیز استفاده کرد. در واقع داشتن دو نت همزمان «دوبل» و «دوبکار» در سیم های جداگانه امکان پذیر است و درنتیجه این نت ها با دو پدال جداگانه کنترل خواهند شد.

برای تشخیص اکتاوها و نت‌های مربوطه و آسان‌شدن کار نوازنده تمام نت‌های «دو» قرمز رنگ و تمام نت‌های «سل» آبی رنگ هستند.

کوک کردن هارپ نیاز به زمان زیادی دارد و نوازنده هارپ باید قبل از ورود نوازنده‌گان ارکستر به صحنه، ساز را کوک کرده باشد. هنگام کوک کردن سیم‌ها نوازنده از یک کلید کوک برای حرکت دادن گوشی‌ها استفاده می‌کند. این ساز نیز مانند دیگر سازهای زهی نیاز به مراقبت دائم برای کوک ماندن سیم‌ها (حفظ کوک) دارد.

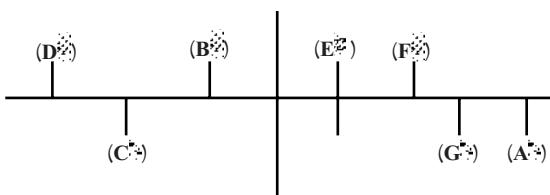
ترتیب پدال‌ها : پدال‌ها از چپ به راست، به ترتیب زیر قرار گرفته‌اند :

D C B / E F G A

پدال‌های نت‌های B و C و D با پای چپ نوازنده و پدال‌های نت‌های A و G و F و E با پای راست نوازنده کنترل می‌شوند. ترتیب قرار گرفتن پدال‌ها در هارپ و اینکه کدام پا مسئول حرکت کدام پدال است باید خوب به خاطر سپرده شود تا نوازنده ناچار نشود دو پدال را که با یک پا کنترل می‌شوند همزمان تغییر دهد، مثلاً وقته از او می‌خواهند پدال «می» و پدال «سل» را همزمان عوض کند. می‌توان از نوازنده خواست پدال‌هایی که با دو پای مختلف کنترل می‌شوند، مثل پدال «ر» و پدال «سل» را به طور همزمان تغییر دهد. بهتر است نمایش چیدن پدال‌ها از قبل برای نوازنده هارپ ترسیم کرد. این کار با دو روش رایج به شرح زیر انجام می‌شود که نوازنده‌گان هارپ روش اول را ترجیح می‌دهند :

الف) نشان دادن با حروف :

ب) نشان دادن به صورت گرافیکی : این نمودار، سه وضعیت از ترتیب قرار گرفتن پدال‌های هارپ را نشان می‌دهد. اگر خط‌های کوتاه به طرف بالا باشند (—+) وضعیت پدال هارپ در بالا است و تمام نت‌ها بمل هستند. اگر خط‌های کوتاه، خط افقی را به نحوی قطع کرده باشند که نیمی در بالا و نیم دیگر در پایین باشند (+—+) همه نت‌ها بکار هستند و اگر خط‌های کوتاه به طرف پایین باشند (——+) وضعیت پدال هارپ در پایین و تمام نت‌ها دیز هستند. معمولاً در نمودارهای گرافیکی اسم نت‌ها را بالای خط‌ها نمی‌آورند و در اینجا فقط برای تعیین کردن جای نت‌ها آورده شده‌اند :

با کمی دقت می‌توان دریافت که نمودار بالا همان شکل قرار گرفتن پدال‌ها در سمت راست و چپ هستند.

استفاده از نوشتن نت‌های آنهارمونیک در هارپ برای قطعات یا آکوردها رایج و ضروری است. مثلاً داشتن نت‌های همزمان «فادیز» و «فا» در صورتی میسر است که نت «فا» را «می‌دیز». یا «فادیز» را «سل بمل» بنویسند.

مثال ۲-۴

نوازندگان هارپ معمولاً پدال را کمی پیش از زمان اجرای نت عوض می‌کنند:

مثال ۳-۴

بعضی نوازندگان با تجربه پدال را حتی دیرتر از آن‌چه در مثال قبل نشان داده شد عوض می‌کنند. معمولاً آهنگسازان نگران این مسئله هستند که سرعت اجرای قطعه، زمان لازم را برای تعویض پدال هارپ در اختیار نوازنده نگذارد. برای اجرای قطعاتی که تغییرات کروماتیک نت‌های آن زیاد است استفاده از هارپ باید بسیار هوشمندانه باشد. مطالعه آثار ارکستری آهنگسازانی مانند دبوسی، راول و استراوینسکی و کارهای سولوی نوازندگان حرفه‌ای هارپ، مانند سالزدو (Salzedo) و گرندیانی (Grandjany) راهنمایی‌های خوبی برای استفاده از هارپ می‌دهند.

رنگ ٹن‌ها: دو اکتاو پایین هارپ کیفیتی تیره دارند و به تدریج که به مناطق صوتی بالاتر می‌رویم کیفیت ٹن‌ها درخشنان‌تر می‌شوند. دو اکتاو میانی هارپ کیفیتی غنی و گرم دارند، در حالی که دو اکتاو بالای هارپ روشن و شفاف هستند. دو اکتاو و نیم بالای هارپ دارای قدرت دینامیک زیاد و قدرت ماندگاری نیستند. اجرای در قسمت بالای ساز مانند اجرای m در قسمت میانی آن است اما در دستان نوازنده ماهر قابلیت‌های خوبی دارد.

نت‌نویسی هارپ: نگارش موسیقی در هارپ مانند پیانو، با دو خط حامل است، با کلید «سل» و کلید «فا».

مثال ۴

موتسارت 79، Conce to for Flute and Harp, K.299 : 756 میزان‌های ۴۴-۵۴ CD2 TR.87.

آکوردها: نواختن آکوردها در هارپ یا به صورت آرپ و یا همزمان است. از آنجا که نوازنده هارپ معمولاً از چهار انگشت هر دست استفاده می‌کند (از انگشت کوچک هرگز استفاده نمی‌شود) اجرای آکوردها حداکثر تا هشت نت ممکن است.

اجرای آکوردهای سه یا چهار صدایی بسیار مؤثر و دارای صدادهی خوبی است. چون فاصله اکتاو در هارپ از فاصله اکتاو در پیانو کمتر است، فاصله دهم در هارپ بسیار آسان است. مثال زیر نمونه‌ای است که صدادهی خوبی دارد و شکل آکوردهای رایج را نیز نشان می‌دهد.

مثال ۵

هنگامی که علامت «[» در کنار آکورد قرار گیرد، به این معنی است که تمام نتهای آکوردها باید در یک زمان اجرا شوند. در بعضی قطعات در کنار آکورد از علامت «]» استفاده می‌شود و به این معنی است که نوزنده آکورد را به صورت آریث و با سرعت نسبتاً آرام اجرا کند. اگر قرار باشد نتها از بم به زیر نواخته شوند از علامت «]» و اگر از زیر به بم نواخته شوند از علامت «[» استفاده می‌شود. طبیعی است آکوردهایی را که نحوه اجرای آن‌ها ذکر نمی‌شود نوازنده به طور سنتی از بم به زیر اجرا می‌کند.

در مثال‌های زیر، نمونه‌هایی از نواختن آکوردها در هارپ معرفی می‌شوند:

مثال ۴-۶

بارتوک 945، موومان اول، میزان‌های ۱-۱۳، TR.89، V o n concerto : 88 CD2

f Allegro non troppo

1
Harp
p

5

9

مثال ۴-۷

برامس، مومنان اول، میزان‌های ۱۵۸-۱۵۹ CD2 TR.90، E n deutsches : 839 897

Andante

159

Fl. f dimin. p

Ob. f dimin. p

Bsn. f dimin. p

F Hn. f dimin. p

Harp f p

Soprano sol - len ge - trö - stet wer -

Alto sol - len ge - trö - stet wer -

Tenor sie soll'n ge - trö - stet wer -

Bass trö - stet, sie soll'n ge - trö - stet wer -

Vla. f pizz.

1, 2 Vlc. f pizz.

Cel. f pizz.

D.B. f pizz.

154

Fl.

Oh.

Bsn.

F. Cl.

Soprano

Alto

Tenor

Bass

Vla.

D.B.

den, ge - trö - stet wer - - - den.

den, ge - trö - stet wer - - - den.

den, ge - trö - stet wer - - - den.

den, ge - trö - stet wer - - - den.

pp

در مثال زیر، آریزهای هارپ که با فلوت ترکیب شده‌اند معرفی می‌شوند :

مثال ۴-۸

دبوسی ۸ ۹ CD2 TR.9، میزان‌های ۷۹-۸۱، Pré ude à L'après m d d'un faune : 862

نت‌های هارمونیک : هارمونیک‌های هارپ بسیار زیبا هستند و عموماً به دو روش تولید می‌شوند. در هر دو روش صدای حاصل یک اکتاو بالاتر شنیده می‌شود :

(الف) نوازنده با کف دست چپ، وسط سیم را لمس می‌کند و با شست همان دست سیم را به صدا درمی‌آورد.

(ب) نوازنده با بند انگشت اشاره دست راست، سیم را لمس می‌کند و با شست همان دست سیم را به صدا درمی‌آورد.

دست راست قادر است فقط یک نت هارمونیک تولید کند اما دست چپ می‌تواند دو یا سه هارمونیک را همزمان تولید کند.

هارمونیک‌ها با یک دایره کوچک توانالی (صفر مانند) بالای نت مشخص می‌شوند و یک اکتاو بالاتر از نت نوشته شده، صدا می‌دهند. بعضی آهنگسازان علامت دایره را بالای صدای واقعی هارمونیک می‌گذارند که این موضوع گاهی باعث گمراهی نوازنده می‌شود و لازم است آهنگساز در پارتیتور توضیحات لازم را بدهد.

وقتی از هارمونیک در هارپ استفاده می‌شود باید به دو نکته زیر توجه شود :

۱- هارمونیک‌ها در هارپ بسیار کم صدا هستند و وقتی شنیده می‌شوند که یا به صورت سولو اجرا شوند و یا صدای ارکستر اجازه خودنمایی به آن‌ها بدهد.

۲- محدوده مناسب برای تولید هارمونیک‌ها در هارپ بین A^2 (تا^۵) و F^5 (دو^۶) است. تولید هارمونیک در هارپ، در تُن‌های بالاتر یا پایین‌تر از محدوده ذکر شده، بسیار

مشکل است.

در اینجا مثال هایی برای استفاده از هارمونیک در هارپ آورده شده اند:

مثال ۴-۹

دبوسی ۸ دیزان های، میزان های ۷۴-۷۸، Nocturnes, Nuages : 862

مثال ۴-۱۰

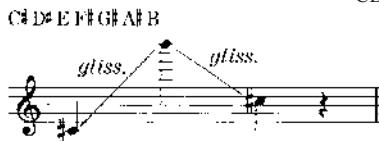
راول ۹۳۷ راول، میزان های ۴۹-۵۳، Daphnis et Chloé, Symphonie Fragment, Nocturne : 875

مثال ۴-۱۱

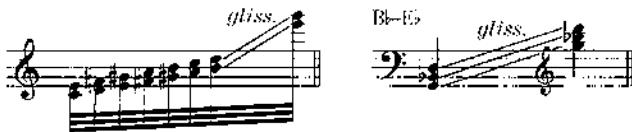
سانزو ۹۶ مدرن ستودز، on Doubled Notes : 885

گلیساندو : گلیساندو از تکنیک‌های بسیار رایج در هارپ است و بهتر است از استفاده بیش از حد آن پرهیز کرد. برای نوشتن گلیساندو باید کوک ساز و نت شروع و پایان آن مشخص باشند.

مثال ۱۲-۴ CD2 TR.95

مثال ۱۳-۴ CD2 TR.95

تریل : تریل‌ها در هارپ به دو روش معمول تولید می‌شوند :

الف) با انگشت یک دست (در سرعت‌های بالا امکان پذیر نیست).

ب) با انگشتان دو دست (این روش رایج‌تر است).

مثال ۱۴-۴

a.

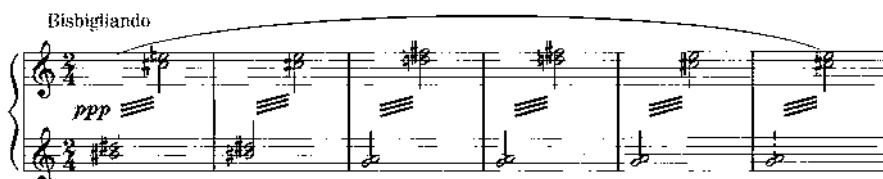

b.

ترمولو : معمولاً ترمولو در هارپ، با رد و بدل کدن سیم درین انگشتان دو دست اجرا می‌شود. نوع دیگر ترمولو که در هارپ منحصر به فرد است به bisbigliando معروف است که حالت نجوا گونه دارد و بسیار کم صدا است.

مثال ۱۵-۴ CD2 TR.96

سازهای شستی دار (keyboard instruments)

۴-۲ چلستا

En.

Fr.

celesta
(cel.)

céleste

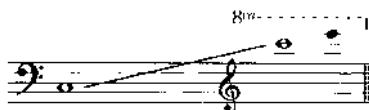
خانواده : ایدیوفون (خودصد)

گروه : سازهای شستی دار

چلستا نامی است جهانی و در فرانسه نیز celesta نامیده می شود. چایکوفسکی با معرفی چلستا به ارکستر، البته ده سال پس از اختراع آن، صاحب اعتبار تازه‌ای شد. او بهترین استفاده از این ساز را در باله فندق‌شکن نمود که تقریباً سال قبل از مرگش بود.

نت‌نویسی چلستا مانند پیانو و هارپ است اما صداده‌ی آن یک اکتاو بالاتر از نت‌های نوشته شده است. محدوده صوتی آن به طور معمول عبارت است از Do بین خط دوم و سوم با کلید Fa تا Do اکتاو بالای پنج خط حامل با کلید Sol (که البته یک اکتاو بالاتر شنیده می شود). نوعی چلستا وجود دارد که در بخش بم، یک اکتاو به وسعت آن اضافه می شود (پنج اکتاو).

مثال ۴-۱۶

استراوینسکی در باله پرنده آتشین از این ساز، به ویژه در پدال گیری‌های آن، به خوبی استفاده کرده است. دبوسی در قطعه موسیقی دریا (*La Mer*)، مالر در سمفونی ششم و راول در نته غاز از چلستا استفاده کرده‌اند.

محل چلستا در ارکستر سمفونیک تزدیک هارپ است ولی از جهت تکنیک کاملاً مانند پیانو عمل می‌کند (البته با قدرت صدای کمتر).

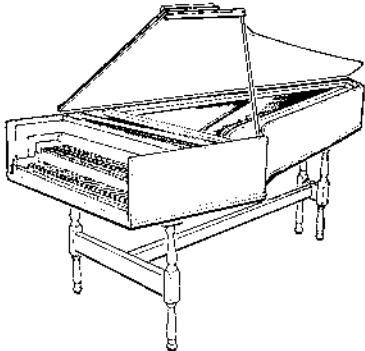
مثال ۱۷

چایکوفسکی، میزان‌های ۵-۱۲، The Nutcracker, Dance of the Sugar : 840 893

Andante

The musical score for the Cello (Cel.) part is presented in two staves. The top staff begins at measure 5 with a dynamic marking of *mf*. The bottom staff begins at measure 9 with a dynamic marking of *f*. Both staves are in 2/4 time and have a key signature of one sharp. The music consists of sixteenth-note patterns primarily in eighth-note groups.

۴-۳- هارپسیکورد

En.

It.

Ger.

Fr.

harpsichord

cembalo

cembalo

clavecin

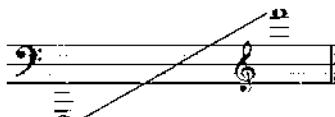
خانواده : سیمی‌ها (کوردوфон chordophone

گروه : سازهای شستی‌دار

این ساز نیز از سازهای زخم‌های است. نقش ارکستری هارپسیکورد یا چمبالو (cembalo) از جهت رنگ‌آمیزی صوتی و نیز همراهی‌های آن، مانند Capriccio اثر اشتراوس که نقش اساسی آن در حیطه Continuo است را می‌توان جستجو کرد. هر دو کلمه Continuo و Cembalo نیاز به توضیح دارند. نقش آن‌ها بیشتر شبیه هارپسیکورد می‌باشد. به طور کلی پیانو، هارپ، هارپسیکورد، ارگان و حتی هارمونیوم، از نظر تئوری می‌توانند نقش کنتینو (continuo) را داشته باشند که عبارت است از تکمیل continuo خوانده می‌شد که معمولاً به شکل شیفرای هارمونی در زیر قطعات موسیقی نوشته می‌شد. این‌ها به عنوان دستورالعمل‌های نوازنده محسوب می‌شوند و نوازنده ماهر کنتینو همچ پارت خاصی را نیاز ندارد تا از روی آن کار کند. او به صورت سلیقه‌ای براساس همان شیفرای اجرای نقش می‌کند.

محدوده صوتی هارپسیکورد مجهر به پدال‌های مورد نیاز، در بزرگ‌ترین اندازه، پنج اکتاو است (از Fa دو اکتاو پایین تر با کلید Fa تا Fa یک اکتاو بالا با کلید Sol).

۴-۱۸- مثل

برخی آهنگسازان برجسته که از این ساز استفاده کرده‌اند، عبارت‌انداز : باخ در تمام پرلودهای خود و سویت فرانسوی، اسکارلاتی (Scarlatti) در سوناتای خود و پرسیل (Purcell) در سویت شماره ۲.

مثال ۱۹

پاول ۹۹۸ ۹۲۳، مومنان چهارم، میزان‌های ۱-۵، CD2 TR.98، M m atures :

I Brissos $\text{J} = 192$

پرسش

۱- در هر کدام از مثال‌های زیر، تنظیم پدال‌های هارپ را با استفاده از حروف

بنویسید: a,b,c , ...

A musical score for a harp. It consists of three measures on a single staff. The staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The first measure shows a series of eighth-note chords. The second measure shows a similar pattern. The third measure shows a different pattern. Arrows point from specific notes in each measure to the right, indicating where pedal markings should be placed.

A musical score for a harp. It consists of three measures on a single staff. The staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The first measure shows a series of eighth-note chords. The second measure shows a similar pattern. The third measure shows a different pattern. Arrows point from specific notes in each measure to the right, indicating where pedal markings should be placed.

۲- تنظیم پدال‌های هارپ را در مثال زیر توضیح دهید :

A musical score for a harp. It consists of a single measure on a staff. The staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The measure contains a series of eighth-note chords. Arrows point from specific notes in the measure to the right, indicating where pedal markings should be placed.

۳- محدوده صوتی سازهای زیر را بنویسید :

چلستا

A blank musical staff with five horizontal lines and four spaces, intended for the student to write the range of the cello.

هارپسیکورد

A blank musical staff with five horizontal lines and four spaces, intended for the student to write the range of the harpsichord.

فهرست منابع

دایرة المعارف سازهای جهان، ترجمة حسن زنده باف، روزنه، چاپ اول، ۱۳۷۶.

Samuel Adler: The study of orchestration, 3rd ed. 2002 by W. W. Norton and Company, U.S.

Lieut Col, H. E. Adkins: Treatise on the Military Band, Second ed, 1958 by Boosey and C., Ltd., G.B.

Percy A. Scholes: The Oxford Companion to Music. Tenth ed, University Press, Oxford.

Norman Del Mar: Anatomy of the Orchestra, first published, 1981 by Faber and Faber Limited.

Stanley Sadie and Alison Latham: The Cambridge Music Guide, First published. 1985, Reprinted 1987, 1988, first paper backed, 1990.

Reprinted in paper back 1991, 1993, 1996 by Cambridge University Press.

Elisabeth Ingles: Harrap's Illustrated dictionary of Music and Musicians, first published in G.B, 1989.

New ed, 1990 by Harrap Books Limited.

منبع صوتي

Samuel Adler: The study of orchestration, 3rd ed, 2002.

